

ЗАКОН
ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЧУЖДЕНЦИТЕ В
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

(Обн. ДВ., бр. 153 от 1998 г.; изм. и доп. ДВ. бр. 70 от 1999 г., бр. 42 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 37 и 103 от 2003 г., бр. 37 и 70 от 2004 г., бр. 11, 63 и 88 от 2005 г., бр. 30 и 82 от 2006 г., бр. 11, 29, 52, 63 и 109 от 2007 г., бр. 13, 26, 28 и 69 от 2008 г., бр. 12, 32, 36, 74, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр.73 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 21 и 44 от 2012 г., бр. 16, 23, 52, 68, 70 и 108 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр.14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 15, 33, 97, 101 и 103 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 14, 24, 56 и 77 от 2018 г. и бр. 1, 24, 34 и 58 от 2019 г.)

§ 1. В чл. 9ж се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се ново изречение второ:

„Заявлението за виза може да бъде подадено и по електронен път чрез електронно попълнено заявление по образец, подписано с електронен подпис.“;

2. Досегашното изречение второ става изречение трето.

§ 2. В чл. 14 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „180 дни“ се заменят с „всеки 180 - дневен период“.

2. Създава се нова алинея 5:

„(5) Визата за краткосрочно пребиваване може да бъде издадена за многократно влизане и със срок на валидност до 5 години, когато чужденецът:

1. притежава валиден пътен документ, който му дава право да влезе на територията на Република България, издаден е в рамките на предходните 10 години и е със срок на валидност най-малко 3 месеца след планираната дата на отпътуване от територията на Република България, освен при обосновани извънредни случаи от хуманитарен характер;

2. е обосновал целта и условията на планирания престой и това, че разполага с достатъчно средства за издръжка, както за срока на планирания престой на територията на Република България, така и за завръщането си в страната на произход или за транзита към трета страна, в която е гарантирано неговото приемане, или че е в състояние законно да придобие тези средства.“.

2. Създават се ал. 6 и ал. 7:

„(6) Краткосрочните многократни визи могат да бъдат издадени за следните периоди на валидност, освен ако валидността на визата не превишава валидността на документа за пътуване:

1. за срок на валидност до една година, при условие че чужденецът е получил и по законен начин е използвал три визи в рамките на предходните две години;

2. за срок на валидност до две години, при условие че през предходните две години чужденецът е получил и правомерно е използвал предходна многократна виза със срок на валидност една година;

3. за срок на валидност до пет години, при условие че през предходните три години чужденецът е получил и правомерно е използвал предходна многократна виза със срок на

валидност две години. Визите за летищен транзит не се вземат предвид при издаването на визи за многократно влизане.

„(7) Многократната виза със срок на валидност до пет години може да бъде издадена и на чужденци, които обосноват намерението си за редовно пътуване, при условие че докажат своята добросъвестност и надеждност и правомерното използване на предишни визи, своето икономическо положение в държавата на произход и действителното си намерение да напуснат територията на Република България преди изтичането на визата, за която кандидатстват.“

3. Досегашната ал. 5 става ал. 8.

§ 3. В чл. 21д се създават т. 5 и 6:

„5. притежава валиден документ за самоличност или е притежавал документ за самоличност, който не е подновяван;

б. има наложени принудителни административни мерки по чл. 39а, ал. 1.“

§ 4. В чл. 21з, ал. 2 думите „освен ако не е възможно определянето на липса на гражданство, без да се налага справка с органи в страната на произход или на обичайното местопребиваване“ се заличават.

§ 5. В чл. 22, ал. 4 след думите „Национална сигурност“ се поставя запетая и се добавя „което има задължителен характер за дирекция „Миграция“ и за отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи.“

§ 6. В чл. 23 се създава ал. 7:

„(7) Директорите на дирекция „Миграция“, на Столична дирекция на вътрешните работи, на областните дирекции на Министерството на вътрешните работи или оправомощени от тях длъжностни лица издават или отказват издаването на разрешение за продължително или краткосрочно пребиваване на чужденец на територията на Република България, освен ако в този закон е предвидено друго.“

§ 7. Член 24и се изменя така:

„Чл. 24и. (1) Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни.

(2) Разрешението по ал. 1 се издава за срок от три години. Когато срокът на трудовия договор е по-малък от три години, разрешението се издава за срока на продължителността на договора.

(3) Срокът на разрешението по ал. 1 може да бъде продължаван, когато са налице основанията за това.

(4) Заявление за издаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при Областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца - в срок до 30 дни преди изтичане на пребиваването му, като заявлението се подписва и от работодателя. При подаването на заявлението, на заявителя се предоставя информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.

(5) Заявлението се подава по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, като задължително се посочва електронен адрес за кореспонденция. Към заявлението се прилагат:

1. копие на паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката и личните данни на чужденеца;

2. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявление за предоставяне на пребиваване;

3. доказателства за осигурено жилище;

4. обосновка за достъп до пазара на труда на чужденеца, в която работодателят:

а) посочва фактите и обстоятелствата, налагащи наемането на чужденец – работник;

б) представя копия от обяви в местни и национални средства за масово осведомяване и интернет, когато се изисква предварително проучване на пазара на труда;

в) мотивира отказа си да наеме български гражданин, гражданин на друга държава членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария или на лице по чл. 9, ал. 1, т. 2 - 6 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, което отговаря на посочените в обявата изисквания;

5. документи за образование, специалност, правоспособност, професионална квалификация и опит на чужденеца, легализирани по съответния ред, придружени със заверен превод на български език и съответстващи на изискванията за заемане на длъжността, посочени от работодателя при обявяване на свободното работно място, съгласно Националната класификация на професиите и длъжностите, 2011 г. (НКПД, 2011 г.) - при първоначално подаване на заявление за предоставяне на пребиваване;

6. справка-декларация за наетите по трудово правоотношение чужденци, с посочени имена по паспорт, дата на раждане, гражданство, основание и срок за пребиваване;

7. справка-декларация за средно списъчната численост на наетите по трудово правоотношение български граждани, граждани на държава членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, и на Конфедерация Швейцария, включително с разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България и членовете на техните семейства; с предоставено право на

убежище или с предоставена международна закрила в Република България по реда на Закона за убежището и бежанците и на членовете на техните семейства; за които това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна; които са членове на семейство на български граждани; които са членове на семейство на гражданин на държава членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с Европейския съюз имат право на свободно движение - в предходните 12 месеца, посочени по месеци, подписана от работодателя;

8. декларация на работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд - при първоначално подаване на заявление за предоставяне на пребиваване;

9. заверено от работодателя копие на сключен срочен трудов договор, за длъжност с код по НКПД, 2011 г., подписан от страните и влизаш в сила от датата на издаване на документа за пребиваване на работника - чужденец, и копие от длъжностната характеристика, когато е неразделна част от договора;

10. документ, че са изпълнени условията за упражняване на професия, включена в Списъка на регулираните професии в Република България, приет с решение на Министерския съвет на основание чл. 3 от Закона за признаване на професионалните квалификации;

11. документи, издадени от компетентните министерства и други държавни институции, както и от представителните организации на работодателите и на работниците и служителите на национално равнище, от съответните творчески съюзи, спортни федерации и съюзи, органи на местното самоуправление - за случаите по чл. 14, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност;

12. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване, когато чужденецът не е осигурен по ЗЗО - в случаите когато му е разрешено продължително пребиваване;

13. други документи, които се изискват съгласно българското законодателство за заемане на посочената от работодателя длъжност.

(6) Професионалните умения и опит на чужденеца се удостоверяват с документ за трудов стаж, издаден от компетентен орган на съответната държава, в който са посочени работодателят, трудовият и професионалният стаж за заеманата длъжност. Изискването за представяне на документи по ал. 5, т. 5 и 7 не се прилага за следните категории:

1. чужденци, чиято заетост произтича от изпълнението на международни договори, по които Република България е страна;

2. гост-преподаватели, лектори и учители в български висши и средни училища с решение съответно на академичните съвети на висшите училища и на регионалните инспекторати на Министерството на образованието и науката;

3. артисти-изпълнители по смисъла на чл. 74 от Закона за авторското право и сродните му права с доказана професионална компетентност - след потвърден от Министерството на културата интерес от наемането им;

4. спортисти и треньори в спортни клубове при потвърден от българските национални спортни федерации и съюзи интерес от наемането им поради техните особени лични качества и висока степен на професионални знания и умения.

(7) Когато за упражняването на професията и дейността се изисква призната от български орган правоспособност, издадено разрешение или лиценз, към заявлението по ал. 5 се прилага:

1. документ, издаден на основание чл. 213, ал. 4, т. 3 от Закона за предучилищното и училищното образование - за преподавателите в училища;

2. лиценз, издаден от Държавната комисия по хазарта - за хазартна дейност;

3. удостоверение от съответната спортна федерация и национална спортна организация, че чужденецът, има статут на професионален състезател съгласно изискванията на международната федерация по съответния вид спорт, притежава особени лични качества и висока степен на професионални умения и са налице основанията да бъде картотекиран в съответната спортна федерация/спортен клуб - за спортисти и треньори;

4. копие от спортната лицензия, издадена от министъра на младежта и спорта, или удостоверение от съответната лицензирана спортна федерация или национална спортна организация - за спортисти и треньори;

5. документ, издаден от Министерството на културата за наличие на интерес от наемането на чужденци - за артисти-изпълнители по смисъла на чл. 74 от Закона за авторското право и сродните му права.

(8) Подадено заявление по ал. 4 в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи, заедно с приложените към него документи се изпращат незабавно по електронен път на дирекция „Миграция“. Не по-късно от три дни след неговото подаване, заявлението с документите се изпращат и в оригинал. Отдел/сектор/група „Миграция“ извършва проверка, когато са налице основателни съмнения, че чужденецът няма да живее на декларирания от него адрес, като протоколът от проверката се изпраща заедно със заявлението.

(9) Дирекция „Миграция“ извършва проверка на постъпилите документи, като при липса на документ, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи по ал. 5-7 уведомява по електронен път заявителя за тези обстоятелства и определя 7-дневен срок за тяхното отстраняване.

(10) Когато в рамките на определения срок по ал. 9 документите не бъдат представени, директорът на дирекция „Миграция“ прекратява производството по издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“.

(11) Дирекция „Миграция“ изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта всяко постъпило заявление по ал. 4, заедно с приложените документи, не по-късно от четири дни от постъпването му като документите по ал. 5, т. 5 се изпращат и в оригинал. Когато чужденецът има право на пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 7 - 8, 10, 14, 16, 19 и 20, към заявлението се прилага и справка за разрешеното му право на пребиваване.

(12) В срок до 15 дни от постъпване на преписка по ал. 10, Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция „Миграция“ писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липса на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенция по заетостта уведомява дирекция „Миграция“.

(13) Когато, в срока по ал. 12 нередностите в документите не бъдат отстранени, директорът на дирекция „Миграция“ прекратява производството по издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“.

(14) Когато заявлението по ал. 4 е подадено от работодателя или упълномощено от него лице, дирекция „Миграция“ го уведомява в тридневен срок от постъпването му по електронен път за наличие на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда на чужденеца.

(15) В срок до 20 дни от уведомяването по ал. 14, чужденецът следва да предприеме действия за издаване на виза по чл. 15, ал. 1. В случаите на отказ за издаване на виза, дирекция „Консулски отношения“ при МВНР уведомява дирекция „Миграция“.

(16) В 14-дневен срок след влизането на територията на Република България с виза по чл. 15, ал. 1 чужденецът се явява лично в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи и прилага към заявлението по ал. 4 копие на страницата от паспорта му с положената виза и задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване, когато не е осигурен по ЗЗО. Когато в рамките на срока документите не бъдат представени, директорът на дирекция „Миграция“ прекратява производството по издаване на разрешение по ал. 1.

(17) Дирекция „Миграция“ съгласува по електронен път заявлението по ал. 4 с Държавна агенция „Национална сигурност“, която в срок до два дни от постъпването му изпраща писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност“. По електронен път се съгласуват и постъпилите в дирекция „Миграция“ или отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи заявления по ал. 4 от чужденци, с разрешено право на пребиваване, като в срок до 15 дни Държавна агенция „Национална сигурност“ изразява писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност“.

(18) Директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице предоставя или отказва предоставянето на продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ в срок до 3 дни след приключване на съгласувателната процедура по ал. 17. След предоставяне на продължително пребиваване се издава разрешение за

пребиваване съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето „тип разрешение“ се отбелязва „единно разрешение за пребиваване и работа“.

(19) Процедурата по издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ не може да бъде по дълга от два месеца, като при фактическа и правна сложност този срок може да бъде продължен с два месеца. В рамките на процедурата заявителят или оправомощено от него лице може да се откаже от подаденото заявление по ал. 4.

(20) При настъпило прекратяване на трудовото правоотношение с чужденеца в тридневен срок от датата на прекратяване на заетостта работодателят е длъжен да уведоми дирекция „Миграция“.

§ 8. Член 24к се изменя така:

„Чл. 24к. (1) Разрешение за продължително пребиваване с цел заетост като сезонен работник може да получи чужденец, който отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда по смисъла на българското законодателство и притежава виза по чл. 15, ал. 1.

(2) При кандидатстване за разрешението по ал. 1 чужденецът пребивава извън територията на Република България.

(3) Разрешението се издава за срока на трудовия договор, но не по-малко от 90 дни и не повече от 9 месеца в рамките на всеки период от дванадесет месеца. Разрешението може да бъде удължено еднократно в рамките на периода от 9 месеца при продължаване на трудовия договор при същия работодател или при смяна на работодателя.

(4) Когато разрешението по ал. 3 изтича, докато е в ход процедура за продължаване или подновяване, чужденецът - сезонен работник има право да пребивава на територията на Република България, докато бъде взето решение по заявлението, при условие че то е било подадено в рамките на срока на валидност на разрешението по ал. 3 и не е изтекъл максималният срок, посочен в ал. 3.

(5) Разрешението по ал. 3 се издава по ускорена процедура за чужденци, които поне веднъж са работили на територията на Република България като сезонни работници през последните 5 години.

(6) Дирекция „Миграция“, отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи предоставят информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешение за продължително пребиваване с цел заетост като сезонни работници, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.

(7) За издаване на разрешението по ал. 3 работодателят или упълномощено от него лице подава писмено заявление в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи.

(8) Заявлението по ал. 7 се подава по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, в което се посочва електронен адрес за кореспонденция и се прилага:

1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката и личните данни. Срокът на валидност на паспорта или заместващия го документ следва да покрива най-малко срока на валидност на разрешението за целите на сезонната заетост; същият следва да е издаден през последните 10 години;

2. декларация от работодателя, че на чужденеца е осигурено подходящо, отговарящо на всички изисквания за безопасност и здраве, жилище до изтичане срока на договора или други доказателства за осигурено жилище;

3. документи за образование, специалност, правоспособност, професионална квалификация и опит на чужденеца, легализирани по съответния ред, придружени със заверен от нотариус или от дирекция „Консулски отношения“ на МВнР превод на български език и съответстващи на изискванията за заемане на длъжността, посочени от работодателя при обявяване на свободното работно място, съгласно НКПД, 2011 г.;

4. декларация от работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд;

5. заверено от работодателя копие на срочен трудов договор, сключен по условията на българското законодателство, за длъжност с код по НКПД, 2011 г., подписан от страните и влизащ в сила от датата на издаване на документа за пребиваване на чужденеца, и копие от длъжностната характеристика, когато е неразделна част от договора;

6. документ, че са изпълнени условията за упражняване на професия, включена в Списъка на регулираните професии в Република България, приет с решение на Министерския съвет на основание чл. 3 от Закона за признаване на професионалните квалификации;

7. други документи, които се изискват съгласно българското законодателство за заемане на посочената от работодателя длъжност, когато такива са необходими;

8. документ, от който е видно, че работодателят упражнява дейност в икономическите сектори, включени в Списък на икономическите сектори за дейности, изпълнението на които зависи от смяната на сезоните, утвърден от министъра на труда и социалната политика.

(9) Подадените заявления в отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи се изпращат незабавно по електронен път в дирекция „Миграция“, като заявлението с приложените документи се изпращат в тридневен срок и в оригинал, придружени от документ за проверка на адреса ако са налице съмнения, че чужденецът няма да живее на посочения адрес.

(10) Дирекция „Миграция“ изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта всички постъпили заявления по ал. 7 и приложени документи, в четиридневен срок от постъпването им в дирекцията, като документите по ал. 8, т. 3 се изпращат в оригинал. Към заявлението се прилага и справка за разрешено право на пребиваване на чужденеца на територията на Република България, когато на чужденеца е разрешено пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 7 - 8, 10, 14, 16, 19 и 20.

(11) Изпълнителният директор на Агенция по заетостта изпраща на дирекция „Миграция“ становище относно наличието или липса на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда в срок до 10 дни от получаване на заявлението в Агенция по заетостта.

(12) При констатирани пропуски и нередности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенцията по заетостта уведомява в 7 - дневен срок по електронен път дирекция „Миграция“. Срокът по ал. 11 спира да тече до получаване на изискваните документи.

(13) Дирекция „Миграция“ уведомява по електронен път заявителя за обстоятелствата по ал. 12 и определя 7-дневен срок за отстраняването им. Когато в рамките на определения срок документите не бъдат представени, дирекция „Миграция“ прекратява производството по издаване на разрешението по ал. 1 и уведомява Агенцията по заетостта.

(14) Дирекция „Миграция“ изпраща по електронен път на работодателя уведомление за наличието на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда на чужденец. Работодателят изпраща уведомлението на чужденеца, след което той предприема действия по издаване на виза по чл. 15, ал. 1 в срок до 20 дни от уведомлението от страна на дирекция „Миграция“.

(15) Дирекция „Консулски отношения“ при МВнР уведомява дирекция „Миграция“ в случаите на отказ за издаване на виза по чл. 15, ал. 1.

(16) В 7-дневен срок от влизането на територията на Република България с виза по чл. 15, ал. 1 прилага към заявлението по ал. 7 в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи копие от паспорта му, съдържащо страницата с положената виза, и задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване, когато не е осигурен по ЗЗО.

(17) Директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице предоставя или отказва предоставянето на продължително пребиваване с цел заетост като сезонни работници в срок до 3 дни от представянето на документа за медицинска застраховка и виза за дългосрочно пребиваване. Когато в рамките на определения срок документите не бъдат представени, производството по предоставяне на пребиваване с цел заетост като сезонен работник се прекратява.

(18) Разрешението за пребиваване с цел заетост като сезонен работник се издава от дирекция „Миграция“ или отдел/сектори/групи „Миграция“ при Столична дирекция на вътрешните работи или областните дирекции на Министерството на вътрешните работи съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето „тип разрешение“ се отбелязва „сезонен работник“. При смяна на работодател и след представяне на становище от Агенция по заетостта, се издава ново разрешение за пребиваване на сезонен работник съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни със срок на валидност до срока на първоначално издаденото.

(19) Работодателят уведомява дирекция „Миграция“ за настъпило прекратяване на трудовото правоотношение с чужденеца в тридневен срок от датата на прекратяване на заетостта. Дирекция „Миграция“ уведомява Агенция по заетостта за промяната.

(20) Процедурата по издаване на разрешение за продължително пребиваване с цел заетост като сезонни работници не може да бъде по дълга от два месеца.“.

§ 9. В чл. 26, ал. 1, в края на изречението се поставя запетая и се добавя „както и когато чужденецът е осъждан в държавата, чийто гражданин е или в държавата на обичайното му пребиваване за умишлено престъпление от общ характер и съгласно българското законодателство за същия вид престъпление е предвидено наказание лишаване от свобода минимум една година, освен ако не е реабилитиран.“.

§ 10. Член 33к се изменя така:

„Чл. 33к. (1) Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „синя карта на ЕС“ могат да получат чужденци, които са висококвалифицирани работници и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за продължително пребиваване в Република България на друго основание.

(2) Разрешение за пребиваване и работа тип „синя карта на ЕС“ се издава за срок до 4 години. Когато срокът на трудовия договор е по-малък, разрешението се издава за срока на договора, удължен с три месеца, като може да се подновява при наличие на основания за преиздаването му.

(3) Заявление за издаване на разрешението по ал. 1 се подава в дирекция "Миграция" или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца - в срок до 30 дни преди изтичане на пребиваването му, като заявлението се подписва и от работодателя.

(4) Дирекция „Миграция“, отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи предоставят информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.

(5) Заявлението се подава по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, в което се посочва електронен адрес за кореспонденция и се прилага:

1. копие на паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката и личните данни на чужденеца;

2. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявление за право на пребиваване;

3. доказателства за осигурено жилище;

4. обосновка за достъп до пазара на труда на чужденеца, в която работодателят:

а) посочва фактите и обстоятелствата, налагащи наемането на чужденец - работник;

б) мотивира отказа си да наеме български гражданин, гражданин на друга държава членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария или на лице по чл. 9, ал. 1, т. 2 - б от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, което отговаря на посочените в обявата изисквания;

5. документи за образование, специалност, правоспособност, професионална квалификация и опит на работника - чужденец, легализирани по съответния ред и придружени със заверен от нотариус или от Дирекция „Консулски отношения” при МВнР превод на български език, съответстващи на изискванията за заемане на длъжността, съгласно НКДП, 2011 г.;

б. декларация на работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд - при първоначално подаване на заявление;

7. заверено от работодателя копие на срочен трудов договор, сключен по условията на българското законодателство, за длъжност с код по НКПД, 2011 г., подписан от страните и влизащ в сила от датата на издаване на документа за пребиваване на работника - чужденец, и копие от длъжностната характеристика, когато е неразделна част от договора;

8. документ, че са изпълнени условията за упражняване на професия, включена в Списъка на регулираните професии в Република България, приет с решение на Министерския съвет на основание чл. 3 от Закона за признаване на професионалните квалификации;

9. други документи, които се изискват съгласно българското законодателство за заемане на посочената от работодателя длъжност, когато такива са необходими;

10. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване, когато не е осигурен по ЗЗО, когато чужденецът е с разрешено право на продължително пребиваване на територията на Република България.

(6) Подадените заявления в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи се изпращат незабавно по електронен път в дирекция „Миграция“, след което в тридневен срок се изпращат и в оригинал, придружени от документ за проверка на адреса ако са налице съмнения, че чужденецът няма да живее на посочения адрес.

(7) Дирекция „Миграция“ извършва проверка на постъпилите по ал. 7 документи.

(8) Дирекция „Миграция“ изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта всички постъпили заявления по ал. 5 и приложени документи, в тридневен срок от постъпването им в дирекцията, като документите по ал. 5, т. 5 се изпращат в оригинал. Към заявлението се прилага и справка за разрешено право на пребиваване на чужденеца на територията на Република България, когато чужденецът има право на пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 7 - 8, 10, 14, 16, 19 и 20.

(9) Изпълнителният директор на Агенция по заетостта изпраща по електронен път на дирекция „Миграция“ писмено становище относно наличието или липсата на основание за

упражняване на висококвалифицирана заетост в срок до 14 дни от получаване на заявлението в Агенция по заетостта.

(10) При констатирани пропуски и нередности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенцията по заетостта, в срок до 7 дни, уведомява по електронен път дирекция „Миграция“. Срокът по ал. 9 спира да тече до получаване на изискваните документи.

(11) Дирекция „Миграция“ уведомява по електронен път заявителя за обстоятелствата по ал. 10 и определя 7-дневен срок за отстраняването им. Когато в рамките на определения срок документите не бъдат представени, дирекция „Миграция“ прекратява производството по издаване на разрешение за пребиваване и работа тип „синя карта на ЕС“ и уведомява Агенцията по заетостта.

(12) Когато заявлението по ал. 3 е подадено от работодател, дирекция „Миграция“ изпраща по електронен път на работодателя уведомление за наличието на основание за упражняване на висококвалифицирана заетост. Работодателят изпраща уведомлението на чужденеца, след което той предприема действия по издаване на виза по чл. 15, ал. 1 в срок до 20 дни от уведомлението от страна на дирекция „Миграция“.

(14) Дирекция „Консулски отношения“ при МВнР уведомява дирекция „Миграция“ в случаите на отказ за издаване на виза по чл. 15, ал. 1..

(15) Когато заявлението е подадено от работодателя или упълномощено от него лице, чужденецът, влязъл на територията на Република България с виза по чл. 15, ал. 1, в 7-дневен срок след влизането му прилага към заявлението по ал. 3 в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи копие от паспорта му, съдържащо страницата с положената виза, и задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване, когато не е осигурен по ЗЗО.

(16) Когато чужденецът влезе на територията на страната с виза по чл.15, ал. 1 и представи медицинска застраховка, дирекция „Миграция“ предоставя на Държавна агенция „Национална сигурност“ по електронен път списък с имена, дата на раждане и гражданство на чужденците. В срок до два дни Държавна агенция „Национална сигурност“ изпраща в дирекция „Миграция“ писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“.

(17) След получаване на заявленията от отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи за чужденци, притежаващи разрешение за продължително пребиваване в Република България, дирекция „Миграция“ изпраща по електронен път заявлението с всички документи на Държавна агенция „Национална сигурност“, която в срок до 14 дни изразява писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“.

(18) Директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице издава или отказва издаването на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Синя карта на ЕС" в срок до 3 дни от представянето на документа за медицинска застраховка и

виза за дългосрочно пребиваване, когато заявлението е подадено от работодателя или упълномощено от него лице. Когато в рамките на определения срок документите не бъдат представени, дирекция „Миграция“ прекратява производството по издаване на разрешението за продължително пребиваване и работа тип "Синя карта на ЕС".

(19) Директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице издава или отказва издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Синя карта на ЕС" в срок до 30 дни от подаване на заявлението, когато чужденецът е с разрешено право на продължително пребиваване на територията на Република България. При правна и фактическа сложност и необходимост от предоставяне на допълнителни документи и информация този срок може да бъде удължен с още един месец. Чужденецът се уведомява писмено при удължаване на срока, като в писмото се посочва, че следва да предостави необходимите документи и информация в 14-дневен срок от получаване на писмото. Когато допълнителните документи и информация не бъдат предоставени в посочения срок, производството по издаване на разрешение за продължително пребиваване се прекратява, като заявлението не подлежи на повторно разглеждане.

(20) На притежателя на синя карта на ЕС се издава разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето "тип разрешение" се отбелязва "синя карта на ЕС". При смяна на работодател се издава ново разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни със срок на валидност до срока на първоначално издаденото.

(21) Процедурата по издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "синя карта на ЕС" не може да бъде по дълга от три месеца.

(22) Работодателят уведомява дирекция „Миграция“ за настъпило прекратяване на трудовото правоотношение с чужденец в тридневен срок от датата на прекратяване на заетостта.

(23) Разрешение по ал. 1 не се издава на чужденци, получили право на продължително пребиваване на основание чл. 24м, както и на членове на семейството на граждани на Съюза, които са упражнявали или упражняват правото си на свободно движение на територията на Европейския съюз и са получили право на пребиваване по реда на Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства.“.

§ 11. В чл. 33л се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „службите за административен контрол на чужденците“ се заменят с „дирекция „Миграция“ или отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на външните работи“.

2. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Чужденецът, притежател на синя карта на ЕС, издадена от друга държава членка на Европейския съюз подава лично в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи заявление по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, към което прилага документите по чл. 33к, ал. 5 и заверено копие на Синята карта на ЕС, издадена от първата държава членка.“.

3. Създава се ал. 5:

„(5) В административното производство по издаване на разрешение за пребиваване тип „Синя карта на ЕС“ в случаите по ал. 1 се прилагат разпоредбите на чл. 33к, ал. 4-12, ал. 17, ал. 19, ал. 20, ал. 22 и ал. 23.“.

§ 12. Член 33о се изменя така:

„Чл. 33о. (1) Членовете на семейството на притежател на синя карта на ЕС могат да получат разрешение за продължително пребиваване със срок на валидност, съответен на срока на пребиваване на притежателя на синя карта на ЕС, доколкото срокът на валидност на паспорта или заместващия ги документи позволява това. За издаване на разрешение за пребиваване на членовете на семейството следва да бъдат изпълнени изискванията на чл. 24, ал. 2.

(2) Когато семейството на притежателя на Синя карта на ЕС не се е събрало в първата държава членка, се прилага процедурата по събиране на семейство, определена в правилника за прилагане на закона.

(3) За разрешаване право на пребиваване на членове на семейството на притежателя на Синя карта на ЕС, чужденецът, притежаващ виза по чл. 15, ал. 1 подава лично в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи заявление по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, към което прилага:

1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката и личните данни, визата по чл. 15, ал. 1, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ;

2. удостоверение за брак или удостоверение за раждане;

3. медицински документи за наличието на сериозни здравословни причини в случаите по чл. 2, ал. 4;

4. доказателства за осигурено жилище;

5. задължителна медицинска застраховка, валидна за територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО;

6. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибегва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от

минималната месечна работна заплата или минималната пенсия за страната за срока на пребиваване.

(4) За установяване на фактите и обстоятелствата по чл. 26, ал. 4 дирекция „Миграция“ или отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи изготвят мотивирано становище, което се прилага към заявлението за предоставяне на право на пребиваване.

(5) Заявлението по ал. 3 се подава не по-късно от 14 дни преди изтичане на разрешенния срок на пребиваване на чужденеца на територията на Република България. Заявлението се разглежда и решава в срок до 14 дни. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи или информация този срок може да бъде удължен с един месец, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи и информация следва да бъдат представени в 14-дневен срок. Когато допълнителните документи и информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане.

(6) За взетото решение чужденецът се уведомява писмено по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(7) Когато притежателят на синя карта на ЕС, издадена в друга държава членка, се премести в Република България съгласно чл.33л, ал. 1 и когато семейството му вече се е събрало в тази държава членка, на членовете на неговото семейство се разрешава да го придружат или да се присъединят към него. Когато срокът на валидност на притежаваното от тях разрешение за пребиваване изтече докато се вземе решение по заявлението им се издава разрешение за временно пребиваване

(8) За получаване право на пребиваване като член на семейството на притежател на Синя карта на ЕС съгласно ал. 7, лицето подава в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи заявление по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, към което прилага:

1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни и печата за последното влизане в страната; за сверяване автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ;

2. доказателства, че са пребивавали в качеството си на членове на семейството на притежател на Синя карта на ЕС в първата държава - членка на ЕС;

3. задължителна медицинска застраховка, валидна за територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО;

4. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата или минималната пенсия за страната за срока на пребиваване;

5. доказателство за осигурено жилище.

(9) Заявлението за получаване право на пребиваване на членовете на семейството се подава не по-късно от един месец след влизането на територията на Република България.

(10) Заявлението се разглежда и решава в срок до 14 дни. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи или информация срокът може да бъде удължен с един месец, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи или информация следва да бъдат представени в 14-дневен срок. Когато допълнителните документи или информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане.

(11) За взетото решение чужденецът се уведомява писмено по реда на Административно процесуалния кодекс.

(12) Членовете на семейството на притежател на Синя карта на ЕС могат да получат самостоятелно разрешение за продължително пребиваване, като за целта се подава заявление по образец утвърден в правилника за прилагане на закона, към което прилага:

1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката и личните данни; за сверяване автентичността на копие се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ;

2. доказателства за осигурено жилище;

3. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибегва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата или минималната пенсия за страната;

4. задължителна медицинска застраховка, валидна за територията на Република България, когато лицето не е здравно осигурено по ЗЗО;

5. документи, удостоверяващи прекратяването на брака, и удостоверение за раждане;

6. удостоверение от училище от системата на професионалното образование и обучение или от висше училище на територията на Република България.“.

§ 13. В чл. 44 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1 се създава изречение трето:

„В заповедта за налагане на принудителна административна мярка по чл. 39а, ал.1, т. 2 и 3 се посочва държавата, в която мярката ще бъде изпълнена. При настъпване на основателни причини, данните относно държавата могат да бъдат променени от органа, който е издал заповедта.“;

2. В ал. 4, т. 3 след думата „експулсиране“ се поставя запетая и се добавя „с изключение на случаите, когато са издадени на основание сериозна заплаха за обществения ред.“.

§ 14. В чл. 44а се създават ал. 5 и б:

„(5) Чужденец, на който е наложена принудителна административна мярка връщане не се връща в държава, в която животът и свободата му са застрашени и той е изложен на опасност от преследване, изтезание или нечовешко или унижително отношение.

(6) Когато обстоятелствата по ал. 5 са установени с влязъл в сила съдебен акт, на чужденеца се издава и връчва заповед от органа, издал заповедта за връщане, в която изрично се посочва забраната за връщане и държавата, в която чужденецът не следва да бъде връщан. Заповедта не подлежи на обжалване. В тези случаи връщането може да бъде изпълнено в друга държава, която се вписва в заповедта за връщане.“.

§ 15. В чл. 46 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 4 думите „ по ал. 2“ се заменят с „по ал. 2, т. 1 и 2“

2. Създава се ал. 5:

„(5) Жалбата срещу заповед по ал. 2, т. 3 не спира изпълнението на заповедта, освен когато:

1. заповедта за експулсиране е издадена на основание сериозна заплаха за обществения ред, или

2. в жалба се посочват основания по чл. 44а, ал. 1“

§ 16. В чл. 46а, ал. 2 се изменя така:

„(2) Съдът разглежда жалбата в открито заседание, насрочено не по-късно от 3 дни след постъпване на жалбата, и се произнася с решение в срок до 7 дни от образуването на делото. Явяването на лицето не е задължително. Решението на първоинстанционния съд може да се обжалва пред Върховния административен съд, който се произнася в срок до 14 дни от постъпването на жалбата.“.

§ 17. Създава се чл. 48а:

„чл. 48а. Наказва се с глоба от 3000 лева работодател, който:

1. не уведоми дирекция „Миграция“ за прекратено трудово правоотношение на чужденец съгласно чл. 24и, ал. 20, чл. 24к, ал. 19 и чл. 33к, ал. 22;

2. наеме чужденец, който притежава виза, но няма издадено разрешение за пребиваване.“.

§ 18. В §1 от Допълнителните разпоредби, т. 5 се изменя така:

„5 „Служби за административен контрол на чужденците“ са дирекция „Миграция“, отдел/сектори/групи „Миграция“ при Столична дирекция на вътрешните работи или областните дирекции на Министерството на вътрешните работи.

§ 19. В Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани и членовете на техните семейства (Обн. ДВ, бр. 80 от 2006 г., изм. и доп. бр. 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 36, 93 и

102 от 2009 г., бр. 9 от 2011 г., бр. 21 от 2012 г., бр. 53 от 2014 г., бр.14 и 79 от 2015 г., бр. 97 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 14 и 56 от 2018 г. и бр. 1 и 34 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се чл. 10а:

„чл. 10а Директорите на дирекция „Миграция“, Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), областните дирекции на Министерството на вътрешните работи, или оправомощени от тях длъжностни лица издават или отказват издаването на карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза или разрешение за пребиваване за гражданите на трети страни на членовете на семейството на гражданин на Европейския съюз, които не са граждани на Европейския съюз.“.

2. В чл. 19, ал. 1 думите „карта за постоянно пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза“ се заменят с „документ за пребиваване“.

§ 20. В Закона за българските лични документи (Обн. ДВ. бр. 93 от 1998 г., изм. и доп. ДВ. бр. 53, 67, 70 и 113 от 1999 г., бр.108 от 2000 г., бр. 42 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 29 и 63 от 2003 г., бр. 96, 103 и 111 от 2004 г., бр. 43, 71, 86, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 82 и 105 от 2006 г., бр. 29, 46 и 52 от 2007 г., бр. 66, 88 и 110 от 2008 г., бр. 35, 47, 82 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 100 от 2010 г., бр. 9, 23, 32 и 55 от 2011 г., бр. 21, 42 и 75 от 2012 г., бр. 23 и 70 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр.14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 33, 81, 97 и 101 от 2016 г., бр. 85 и 97 от 2017 г., бр. 14 и 24 от 2018 г., бр. 1, 12, 17, 24, 34, 58 и 101 от 2019 г.) в чл. 59, ал. 2, т. 7а думите „една година“ се заменят с „до три години“.

§ 21. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“, с изключение на § 7, § 8, § 10, § 11, § 12, § 17 и 20, които влизат в сила три месеца след обнародването на закона в "Държавен вестник".